

Tämän kylän poikii

Pariisin Kevät

Nykyaikana on lukematon määrä
vääriä polkuja
Jokainen aikaa juhluvasti kultajsesta
ovesta

Fanfaarinen soidessa

Tiputtelen ensineitä matkan
verrelle, että löytäisin takaisin
Mut joku tuntuu keräilevän ne
ennen kuin palaan

Harhailen ja ostan tuhat tyhjää arpaa

Hei hei, mutsi!
Mä en oo syöny mun lääkkeitä

Hei hei, mutsi!
Mä en oo syöny mun lääkkeitä

Vähän aikaa nauttia vähän aikaa
laulaa laulu
Ihmettelen miten kaikki lipuu
ohi, tulee juhannus ja jouluku

Uudestaan otan ensimmäisen
junnan jonnekin ja herään
Täytyy kirjoittaa äidille:

"Täällä naiset on kuin noittii
Ne kysyy 'Oot sie tämän kylän poikii?'"

Hei hei, mutsi!
Mä en oo syöny mun lääkkeitä

Hei hei, mutsi!
Mä en oo syöny mun lääkkeitä

Hei hei, mutsi!
Mä en oo syöny mun lääkkeitä

Ihmellistä miten paljon kykenee
tekemään ilman, että tekee
oikein mitään
Tärkeintä on näyttää kiireiseltä

ja seksikkäältä
Äiti mä en tiedä mistä nämä
lalut kertoo
Nielaian auringon loistan valoa
ja rakkautta vastaantulijoille

ja tämän kylän noidille

Vähän aikaa nauttia vähän aikaa
laulaa laulu
Ihmettelen miten kaikki lipuu

ohi, tulee juhannus ja jouluk

Uudestan

Hei hei, mutsi!

Mä en oo syöny mun lääkkeitä

Hei hei, mutsi!

Mä en oo syöny mun lääkkeitä

Hei hei, mutsi!

Hei hei, mutsi! mun lääkkeitä

Hei hei, mutsi!

Mä en oo syöny

Mä en oo syöny

Hei hei, mutsi!

Äiti tuu hakemaan pois täältä

Hei hei, mutsi!

Äiti tuu hakemaan pois täältä!

...mutsi...